

7. hodina – Liturgie Všech svatých a Všech věrných zemřelých, naše víra v posmrtný život

Pozemský život každého člověka jednoho dne skončí. Každý člověk zemře. Ale je to úplný konec lidského života? My křesťané věříme, že ne. Věříme v tak zvaný posmrtný život, totiž že i po smrti bude člověk žít.

Zkušenost lidského života můžeme přirovnat ke skutečným, které vidíme kolem sebe. Například na podzim můžeme hledět na listy, které padá ze stromu.

List byl ještě před nedávnem zelený a rostl úplně na vrcholu stromu. Pevně se držel své větve, a i když začaly padat veliké kapky deště nebo začal foukat vítr, list se nebál, protože se pevně držel své větve. Věděl své. Na jaře totiž vyrostl z úplně malého poupěte, nejdřív byl malý, pak větší, a pak už dost velký na to, aby mohl společně s dalšími listy chytat světlo slunce, dávat stín a ukryvat broučky, ptáky a jejich hnízda. Byl šťastný a bylo mu krásně na světě. Ale pak začalo světla ubývat. List cítil, že slábne a že přijde den, kdy se na stromě už neudrží a bude muset spadnout tam do toho neznámého prostoru pod ním. Říkal si: „Je tam pode mnou vůbec něco? Co se mnou bude?“. „Ne, ještě nechci“, říkal a držel se ze všech sil, i když listů kolem něj den ode dne ubývalo. Pak jednou ráno zafoukal vítr ještě silněji a list se pustil. Padal níž a níž. A list nespadol do prázdnoty. Spadol na pevnou a sluncem prohřátou zem, která jej zachytila a ukryla v sobě jako ve své náruči.

Můžeme říci že „život“ listu nekončí v momentě, kdy se oddělí od své větve, kdy spadne na zem. List, který je na zemi dává radost lidem, kteří na něj hledí, kteří jej sbírají. Postupem času se list také může stát živnou půdou pro strom, na kterém rostl.

Stejně tak i lidský život nekončí smrtí.

Po té, co člověk zemře, čeká ho poslední soud. Zde se rozhoduje, zda lidská duše půjde do nebe, do pekla, nebo do očistce (místa, kde se očisťuje od svých hříchů, které vykonal zde na zemi). Člověk, který byl stvořen Bohem, touží po Bohu a bez Boha nemůže být šťastný. Každé místo mimo nebe tak je místem bolestným.

Z pekla se už člověk do nebe dostat nemůže. Očistec je místem, ze kterého se lidská duše může dostat už jen do nebe.

V těchto místech lidská duše očekává konec světa a vzkříšení těla.

V těchto dnech v církvi slavíme dva svátky, při kterých pamatujeme na zemřelé. 1. 11. slavíme slavnost Všech svatých a 2. 11. památku všech věrných zemřelých

Modlíme se za ně, protože pro ně chceme to nejlepší. Chceme jim vyprosit, aby už dále nemuseli zakoušet utrpení očistce, ale mohli se už věčně radovat v Boží blízkosti.

1. Když člověk zemře, končí tím jeho život? **Ne, my křesťané věříme v posmrtný život.**
2. Když člověk zemře, co následuje? **Boží soud.**
3. O čem rozhoduje první, osobní Boží soud? **O tom, zda lidská duše půjde do nebe, do pekla, nebo do očistce.**
4. Co je to nebe? **Místo, kde člověk žije ve štěstí, v Božím společenství.**
5. Co je to peklo? **Místo, kde člověk žije v neštěstí, o samotě, nikým nemilován...**
6. Co je to očistec? **Místo, kde se lidská duše očišťuje od hříchů a očekává vstup do nebe.**
7. Může se člověk z očistce dostat do pekla? **Ne**
8. Co po smrti očekává lidská duše? **Vzkříšení těla.**
9. Kdy dojde ke vzkříšení těla? **Na konci světa.**
10. Kdy slavíme slavnost Všech svatých? **1. listopadu**
11. Kdy slavíme památku Všech věrných zemřelých? **2. listopadu.**

MÁME NADĚJI

Na začátku listopadu navštěvujeme hřbitovy, zdobíme hroby, rozsvěcujeme svíce a modlíme se za zemřelé. Slavíme jejich památku (Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – 2. listopadu). Děláme to proto, že máme naději, že se jednou se svými drahými opět shledáme. Když totiž věříme v Pána Ježíše, máme také... *(dokončení v tajence).*

